

Sygn. akt VII K 43/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Bielsku Podlaskim Zamiejscowy VII Wydział Karny w Hajnówce

w składzie:

Przewodniczący: SSR Grzegorz Front

Protokolant: Agnieszka Fibik

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 15 kwietnia 2019 r. w Hajnówce

sprawy M. D., syna Z. i M. z domu K., urodzonego w dniu (...) w H.

oskarżonego o to, że:

w okresie od dnia 5 września 2018 roku do dnia 2 grudnia 2018 roku kierował pod adresem B. K., za pośrednictwem sms-ów wysyłanych na jej numer (...) z numeru (...), groźby pozbawienia życia, które wzbudziły w zagrożonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione

to jest o czyn z art. 190 § 1 kk

o r z e k a:

I. oskarżonego M. D. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 190 § 1 kk wymierza mu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, przyjmując, że jedna stawka dzienna grzywny jest równoważna kwocie 15 (piętnastu) złotych,

II. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary zalicza oskarżonemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 2.12.2018 r. od godz. 23.00 do dnia 4.12.2018 r. do godziny 9.52, przyjmując że jest on równoważny dwóm dniom rzeczywistego pozbawienia wolności, zaś jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny,

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 150,00 (stu pięćdziesięciu) złotych tytułem opłaty i obciąża go pozostałymi kosztami sądowymi w kwocie 1.472,76 (jednego tysiąca czterystu siedemdziesięciu dwóch złotych siedemdziesięciu sześciu groszy) złotych.

Sygn. akt VII K 43/19

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. D. i B. K. przez 8 miesięcy byli w związku. Rozstali się w sierpniu 2018 r. ze względu na zazdrość partnera oraz wszczynane z tego powodu przez niego awantury. Od tego momentu, począwszy od dnia 5.09.2018 r., M. D. zaczął wysyłać na numer telefonu B. K. po około 100 SMS-ów dziennie, w których wyzywał ją słowami wulgarnymi, powszechnie uznanymi za obelżywe oraz groził pozbawieniem życia Groźby wzbudzały w pokrzywdzonej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione.

W dniu 2.12.2018 r. M. D. wysłał B. K. SMS-a, że będzie czekał pod jej miejscem pracy oraz że ją zabije. Informację o groźbie przekazała policji oraz zadzwoniła do swojego obecnego partnera – W. N., który przyjechał po nią po pracy. W związku z tym, że w pobliżu nie napotkali M. D., postanowili pojechać do domu. Na parkingu pod blokiem czekał już na nich M. D., który po zaparkowaniu podszedł do samochodu i zaczął wyzywać W. N.. Doszło pomiędzy nimi do szarpaniny. Na miejscu interweniowała policja, a M. D. został zatrzymany.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyjaśnień oskarżonego M. D. (k. 34v-35), zeznań świadków: B. K. (k. 3-6, 42v-43) i W. N. (k. 64-66) oraz pozostałych dowodów zgromadzonych w sprawie.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu oraz złożył wyjaśnienia zbieżne z ustalonym stanem faktycznym. Na dalszym etapie postępowania złożył oświadczenie o wyrażeniu zgody na wydanie wyroku skazującego i wymierzenie kary grzywny w wysokości 100 stawek dziennych po 15 złotych każda, zaliczenie na jej poczet okresu zatrzymania oraz obciążenie opłatą i kosztami postępowania.

Działając na podstawie art. 335 § 2 kpk, prokurator dołączył do aktu oskarżenia wnioski o wydanie wyroku skazującego i wymierzenie uzgodnionej z oskarżonym kary.

Sąd zważył, co następuje:

Wina oskarżonego nie budziła wątpliwości. Biorąc powyższe pod uwagę, złożone przez niego wyjaśnienia, a także pozostałe dowody, okoliczności popełnienia przestępstwa sąd uznał za udowodnione. Czyn oskarżonego realizował znamiona przestępstwa z art. 190 § 1 kk.

Spełnione były także pozostałe warunki formalne uwzględnienia wniosku. Zarzucone oskarżonemu przestępstwo stanowi występki zagrożony alternatywnie grzywną, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Wydaniu wyroku skazującego w tym trybie nie sprzeciwiały się również cele postępowania. Oskarżony nie był dotychczas karany, przyznał się do popełnienia zarzuconego czynu oraz zadeklarował, że jest świadomy jego naganności.

Zaproponowana przez oskarżonego kara była zdaniem sądu adekwatna do stopnia zawinienia oraz społecznej szkodliwości popełnionego przestępstwa. Pod uwagę wzięto przy tym młody wiek sprawcy oraz jego dotychczasową niekaralność.

Na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet kary zaliczono okres zatrzymania.

Opłatę wymierzono na podstawie art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. 1983 nr 49, poz. 223 t.j. ze zm.), o kosztach orzeczono na mocy art. 627 kpk.